

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 24.

Tiende Session.

8de Møde.

Lørdagen den 10de Octbr.

(Fortsat.)

Tscherning (forts.): Ligefom nu alt Hartkornet, det høre Kjøbstæderne eller Landet til, svarer Hartkornsafgift, saaledes skulde ogsaa enhver Bygning, den være en Landbygning eller Kjøbstadsbygning, svare Bygningsafgift, classificeret efter det særlige Brug, som Vaaningshuus, Udhuus, Magasin o. s. v.; der finder jo allerede en saadan Classification Sted i vor Bygningsbestatning. Jeg vil henstille til den ærede Ministers Overveelse, om han ikke troer, at man maaskee kunde gribe denne Udvei; hvorvidt han i dette Dieblik føler sig opfordret til nærmere at erklære sig derover, kan jeg jo ikke vide.

Der er ligeledes begjært et Tillæg til de Udgifter, som foranlediges ved de Reiser, som Kasseestersynet foraarfager. Jeg vil ogsaa her spørge den ærede Minister — det er ogsaa et Punkt, der flere Gange har været paa Dmtale her — om man ikke snart tør haabe at komme ind paa et bedre System med Hensyn til det hele Skatteopkrævningsvæsen. Saaledes, som Skatteforholdene nu ere ordnede, kan der, saavidt jeg kan forstaae af Statteanordningen og ogsaa af Sædvaner, ingen virkelig Kasseundersøgelse finde Sted hos Amtsforvalterne, medmindre man vil indkalde Skattebøgerne; men denne Fremgangsmaade er ikke alene en Besværighed for alle Vedkommende, men den er efter min Mening en Utilbørighed; det er en Utilbørighed at have et Opkrævningsystem saaledes indrettet, at man skal forlange de

Paagjældendes Dwitteringer ud af deres Hænder for at undersøge, hvorledes Opkrævningsforholdet er bestaent. Jeg troer i det Hele taget, at den Maade, som nu bestaer med Skattebøgerne, blandt Andet har den store Feil, at offentlige og private Afgifter saa at sige ere blandede sammen paa den samme Dwittering. De private Afgifter ere nemlig Brandpræmien (Vregendahl: Nei!). Ja, det ærede Medlem vil gjerne smutte bort derfra, men han hjalp os til at holde fast paa denne Afgift iffor, og derfor maa han smile ad den iaar, men Feilen bliver ligestor. En Maade, man bruger, for at Opkrævingen ikke skal blive altfor byrdefuld for Skatteyderne, er den, at man lader samtlige Skattebøger samle og paa en eller anden Maade bringe til Amtsforvalteren, f. Ex. i en Pose, hvorved da den Vedkommende kommer til at savne sin Skattebog i længere Tid. Denne Methode har, blandt Andet, ført til — og det kan jeg ikke sige er andet end Dvernes Feil — at de Skatteydende i god Tro have ladet deres Bøger blive liggende hos Opkræverne i længere Tid, og ere de saa komne for at afhente dem, have de erholdt det Svar: vi ere endnu ikke ganske færdige med Bøgerne, men vi kunne gjerne tage imod Evers Penge, for at I dog ikke skulle have gjort Reisen forgjeves, og saa have Dverne ladet Bøgerne blive liggende; men om jeg huffer ret, kommer Statskassen ved denne Maade at opkræve paa til at maatte betale 20 a 30,000 Rd., eller ogsaa maa den kræve Afgiften nok en Gang hos de Folk, der have betalt den, og det fordi Skattebøgerne have været indkaldte for at berigtiges og de Paagjældende have indbetalt Afgifterne uden at modtage nogen virkelig Dwittering derfor. Der